

Wie zijn wij?

Wij zijn het Spaarne Ziekenhuis te Hoofddorp, een middelgroot ziekenhuis met circa 1.900 medewerkers en meerdere werklocaties.

Veel medewerkers hebben wisselende diensten en/of kunnen in bepaalde gevallen worden opgeroepen. Gebruik van het openbaar vervoer voor het woon-werkverkeer is niet altijd efficiënt. Veel van onze medewerkers moeten daarom met regelmaat met hun eigen auto naar hun werkplek reizen. In een beperkt aantal gevallen regelen zij onderling het carpoolen. In alle gevallen is het parkeren **OP** of **BIJ** de werkplek een noodzaak. Niet al onze locaties beschikken over voldoende eigen parkeergelegenheid.

Parkeervoorzieningen onder het regime van de werkkostenregeling

Wij en onze medewerkers ervaren de fiscale behandeling van werkplekvoorzieningen als onrechtvaardig. Alleen voorzieningen **OP** de werkplek worden op nihil gewaardeerd, waarbij de werkplek restrictief is gedefinieerd: de werkgever moet voor die werkplek arbo-verantwoordelijkheid dragen. Tot de werkplekvoorzieningen die op nihil worden gewaardeerd, behoren onder meer de eigen parkeervoorzieningen op onze eigen terreinen. De capaciteit daarvan is vaak onvoldoende, omdat wij die eigen voorzieningen primair reserveren voor patiënten en bezoekers. Wij zijn genoodzaakt in de buurt van onze instellingen parkeervoorzieningen van derden te huren. Wij zijn voor die voorzieningen niet arbo-verantwoordelijk, met het gevolg dat onder het regime van de werkkostenregeling de kosten van die externe parkeervoorzieningen belast loon zijn. Wij menen dat wij deze kosten niet bij onze medewerkers kunnen belasten. In de gegeven omstandigheden is het niet hun privébeslissing om **BIJ** de werkplek te parkeren. Het zijn noodzakelijke zakelijke kosten. Om deze reden zijn wij genoodzaakt de kosten van de externe parkeervoorzieningen aan te wijzen als werkkosten ten laste van het vrije 1,5%-budget. Dit slaat een fors gat.

Wij en onze medewerkers kunnen geen rechtvaardiging vinden voor de afwijkende fiscale behandeling van onbelast parkeren **OP** de werkplek en belast parkeren ('aan de overkant van de straat') **BIJ** de werkplek. Het oude regime van vrije vergoedingen en verstrekkingen kende wel een expliciete vrijstelling voor verstrekte parkeervoorzieningen **BIJ** de werkplek: zie artikel 17a, lid 1, onderdeel b, van de Wet op de loonbelasting 1964:

"Tot de vrije verstrekkingen behoren verstrekkingen, in redelijkheid, ter zake van:

- a. (.....);*
- b. parkeergelegenheid bij de plaats van werkzaamheden (.....);*
- c. (.....).*

Voorstel

Wij pleiten voor herinstructie van een vrijstelling voor parkeervoorzieningen **BIJ** de werkplek. Dit past in het noodzakelijkheids criterium dat mogelijk in de werkkostenregeling wordt ingevoerd, inhoudende dat voor de uitoefening van de dienstbetrekking noodzakelijke vergoedingen en verstrekkingen, buiten het fiscale loonbegrip vallen. Omdat aanpassingen binnen de werkkostenregeling budgettair neutraal moeten zijn, vermoeden wij dat dan het percentage van de vrije werkkostenruimte naar beneden zal moeten worden bijgesteld. Omdat naar onze inschatting veel werkgevers tegen de werkkostenproblematiek van parkeervoorzieningen aanlopen – niet in de laatste plaats in de (semi) publieke sector – vinden wij een generieke verlaging van het percentage van 1,5 rechtvaardiger dan het als werkkost belasten van de noodzakelijke parkeervoorzieningen.